

Tlačová správa k 25. februáru 2023
k občianskej iniciatíve veriacich Slovenska
z 25. marca 2022.

Výzva dedičov Sviečkovej manifestácie – Bratislavského veľkého piatku do vlastných radov veriacich, ale i ku všetkým ľuďom dobrej vôle na Slovensku:

– V TOMTO ROKU do budúceho výročia nastúpiť
na cestu hľadania a vyprosovania si Božieho daru
divotvornej viery.

Aby tak, ako sme sa postavili proti komunizmu a videli sme jeho zázračný pád, sme sa vedeli postaviť aj proti každému zlu tejto doby.

Dnes je 25. február, deň zvaný „Víťazný február“, ktorý bol dňom nástupu komunizmu u nás. Bol oslavovaný básňami typu: „Kto zaváhal, musel z cesty, kto spriečil sa, musel padnúť, prúdy života prerazili a nesú spravodlivosť, nesú krajšiu budúcnosť.“ – A potom tých, čo utekali z tejto spravodlivosti a krajšej budúcnosti, strieľali na hraniciach...

Komunizmus nebol nejaký ľudský nepodarok, bol to diabolský útok proti Bohu. Vieme to z toho, že bol ako taký predpovedaný vo Fatime, ako vrchol ľadovca celkového diabolského útoku poslednej veľkej skúšky ľudských dejín pred konečným zúčtovaním, kto na svete vyhrá, či Boh alebo jeho protivník, diabol.

Ale ako to, veď mnohí hovoria, že za komunizmu bolo lepšie. – Áno, mlieko bolo za dve koruny, v istom zmysle to bolo práve to diabolské: „Všetko ti dám, keď sa mi budeš klaňať!“ Za to lacné mlieko radšej budeme podpisovať pred nástupom na štúdium, že sme „vyrovnaní s náboženstvom“? Radšej budeme deti dávať krstiť v inom okrese a potom sa ich báť vychovávať vo viere, aby nás v detskej prostrednosti neprezradili? A napriek lacnému mlieku budeme ako chudobní príbuzní boľavým okom pozeráť, ak niekto dostane občas z Ameriky alebo z Nemecka balíček.

Za komunizmu bolo ale naozaj lepšie po tej stránke, že ľudia boli lepší ako teraz. A to naozaj, nebola taká dravosť, bezohľadnosť a kriminalita ako dnes. – Lenže v duchovnej oblasti platí určitá zotrvačnosť. Za komunizmu boli ľudia ešte ovplyvnení kresťanstvom, v ktorom vyrastali a ktoré aj spoločensky prežívali. A to, čo je teraz, je už duchovný dôsledok komunistickej ateizácie. Do toho ešte prišiel vplyv kapitalistického praktického ateizmu a ľudské duchovno sa stalo neriadenou strelou, prevracajú sa hodnoty – dobro sa nazýva zlom a zlo dobrom a hodnotou pre roztopašný život. Nastala doba duchovného úpadku a v ňom aj „všetko stvorenstvo bolestne

vzdychá“. Znečistená planéta, uhlíkové a metánové stopy vo vzduchu, moria plné plastov a mikroplastov, zem plná skládok, potraviny z vody i zo zeme kontaminované... Bez zatiahnutia brzd to nepôjde, bez svedomitosti každého z nás to nepôjde, bez zmeny duchovna to nepôjde, bez návratu k Bohu to nepôjde...

Pred nami je už cieľový 25. marec 2023, pre ktorý si už rok vyprosujeme Boží dar viery, tej divotvornej viery, ktorá hory prenáša, ktorú Ježiš Kristus prisľúbil tým, čo ju hľadajú a o ňu prosia. O túto vieru bol Ježiš ustarostený, či ju na zemi nájde, keď ju príde hľadať. Bez nej sa tento rozbabraný svet nedá do poriadku. Bez toho, aby ju tu našiel, bez „zjavenia sa synov Božích“, nemôže nastať víťazstvo dobra, víťazstvo Boha na tejto zemi.

A zdá sa, že už ju aj prišiel hľadať. Ako ináč by sa to mohlo udiť, než tak, ako sa to stalo nedávno: Celosvetový šok koronavírusu – vyspelý i rozvojový svet zachvátila pandémia a všetok život – ekonomický i spoločenský, sa zastavil. To bola situácia, keby na svete takáto viera bola, mala sa prejaviť. Vtedy mala Cirkev túto veru prejaviť, namiesto toho sa správala len tak, ako neveriaci svet, tiež hľadala pomoc len v ľudských prostriedkoch, v poslušnosti ľudským riešeniam.

Keď sme si my tu na Slovensku uvedomili toto chýbanie viery, a začali sme sa mobilizovať na jej vyprosenie, z jedného dňa na druhý – ale doslova – sa táto situácia skončila, akoby „stačilo, len o toto išlo“ a tak z rôznych končín Slovenska sa odpovedou na našu „Výzvu“ ozýval názor: „Asi nepôjde len o Covid!“ – Teda že túto vieru asi nepotrebujeme len proti Covidu. A dostali sme svetlo, že nie vieru sme potrebovali pre Covid ale Covid sme potrebovali pre vieru – aby sme zistili, že nám chýba a teda ju hľadali a vyprosovali.

Pred nami je 25. marec – 25. február verzus 25. marec – Víťazný február verzus **Víťazný marec**. Útok zla, predpovedaný vo Fatime mal navrch, kým nebola splnená podmienka proti nemu: Zasvätenie sveta Nepoškvrnenému Srdcu Márie. Tá bola splnená 25. marca 1984 – to bol deň „obratu vojny“, odvtedy začalo víťazstvo Boha na tejto zemi, ktorého vedením Boh poveril Máriu. A 25. marca v Mariánskom roku 1988 bol porazený komunizmus. Napokon 25. marca vlani sa uskutočnilo aj dosiaľ nedostatočné zasvätenie Ruska. Už je splnené všetko, čo doteraz malo byť splnené a všetko sa to stalo 25. marca. Či nemôžeme očakávať, že 25. marca sa stane aj to ostatné, čo ešte je potrebné pre konečné víťazstvo?

Podme aj 25. januára a februára von, nech je akákoľvek zima, aby sme už mali v našich mestách a dedinách svoje premodlené miesto, ktoré zaujmeme aj **25. marca tohto cieľového roku našich modlitieb** aj pred očami tohto sveta na svedectvo všetkým. – Na svedectvo, že „večeradlo modlitieb s Máriou“ je určené na konečné víťazstvo dobra na tejto zemi cez triumf Nepoškvrneného Srdca Márie.

Tento rok sa ešte stále zvlášť vytrvalo modlime vo večeradle s Ježišovou Matkou Máriou o dar divotvornej viery, akú Ježiš prisľúbil tým, čo o ňu prosia.